

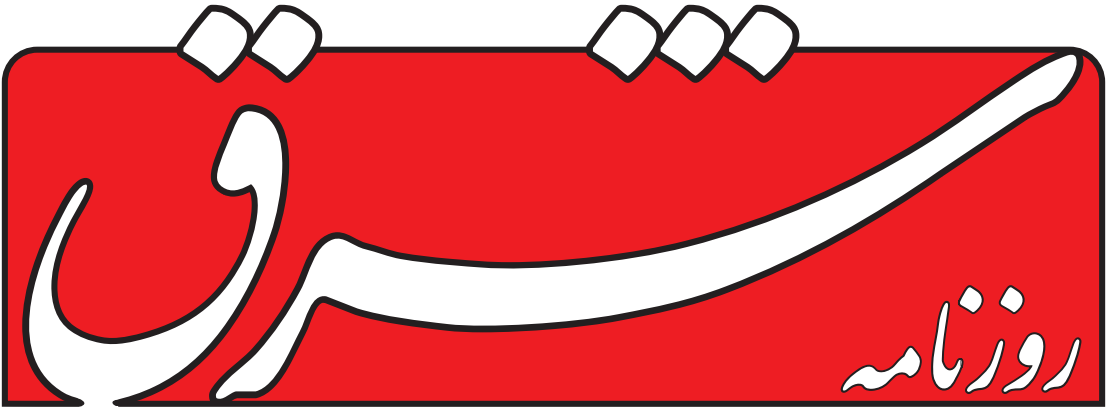
مقام معظم رهبری:

با قدرت در مقابل توطئه برای تجزیه یمن بایستید

پایگاه اطلاع رسانی مقام معظم رهبری: در دیدار هیئتی از جنبش انصارالله یمن با حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، مقام معظم رهبری، نامه آقای سیدعبدالملک بدرالدین، رهبر جنبش انصارالله، تقدیم ایشان شد. مقام معظم رهبری در این دیدار...

صفحه ۲

پنجشنبه ۲۴ مرداد ۱۳۹۸ | ۱۳ ذی الحجه ۱۴۴۰ | ۱۵ آگوست ۲۰۱۹

رئیس جمهوری:

به تعهد در برابر تعهد پایبندیم

گروه سیاست: رئیس‌جمهوری روز گذشته در جلسه هیئت دولت با بیان اینکه تمام شعارهایی که درباره ائتلاف جدید در منطقه خلیج فارس و دریای عمان داده می‌شود، ظاهری و غیرعملی است، عنوان کرد: «بی‌تردید هر مقدار از این ...

صفحه ۶

سال شانزدهم | شماره ۳۵۰۱ | ۱۶ صفحه | ۴۰۰۰ تومان

سرمقاله

ائتلاف منطقه‌ای و نرمش عربستان و امارات

فریدون مجلسی . تحلیلگر روابط بین‌الملل

این‌روزها به بهانه حفظ امنیت تنگه هرمز، به‌تدریج ائتلافی نظامی با محوریت آمریکا و انگلستان در حال شکل‌گرفتن است. بهانه اصلی، تأکید

مستولان ایران است که اگر نفت ایران از این تنگه صادر نشود، نفت هیچ کشوری صادر نخواهد شد. انفجار سطحی و احتمالا ساختگی نفت‌کش‌ها در بندر فجیره که یکی از آنها ژاپنی و هم‌زمان بود با سفر نخست‌وزیر ژاپن به ایران و صحنه‌آرایی‌های متناقض بعدی درباره کاربرد مین یا موشک -که احتمال ساختگی بودن آن انفجارها را بیشتر می‌کند- واکنشی به سخن ایران بود. درست است که فرانسه و آلمان برای حفظ آرامش در بازار مهم خود در منطقه خلیج فارس به این ائتلاف روی خوش نشان نداده‌اند، اما انگلستان که با نزدیک شدن مرحله نهایی خروج بدون توافق خود از اتحادیه اروپا بیش از همیشه به یار دیرینش آمریکا نزدیک می‌شود، به این ائتلاف پیوسته و کشورهای دیگر را نیز تشویق به پیوستن به این ائتلاف کرده است. انگلستان که برخی مسائل سیاسی خود با ایران به‌ویژه درباره یکی از شهروندانش را بهانه کرده است، پیش از اعلام اعزام کشتی جنگی به تنگه هرمز، به دو اقدام خشن، یعنی رای سیاسی دادگاه انگلیس در نقض رای دادگاه اروپایی درباره بخشی از سود مطالبات ایران و همچنین دام‌گستری برای توقیف سوپرتانکر ایرانی در جبل‌الطارق دست زد. سپاه پاسداران نیز در اقدامی متقابل، تانکر انگلیسی را در تنگه هرمز توقیف کرد. در پی آن، انگلستان اعلام کرد حاضر به مذاکره درباره مبادله کشتی‌ها نیست، اکنون از طرفی نیز اعلام می‌شود اسرائیل آمادگی خود را برای پیوستن به این ائتلاف نظامی دریایی اعلام کرده است که با واکنش شدیدتر وزیر خارجه و مقامات جمهوری اسلامی و اعلام محفوظ‌بودن پاسخ به حضور این رژیم در تنگه هرمز همراه شد. اسرائیل به‌طور تلویحی اعلام کرد در حد کمک‌های اطلاعاتی مشارکت می‌کند و عربستان و امارات هم از خودشان نرمش‌های بیشتری مقابل ایران نشان داده‌اند. کم نیستند کسانی که از این نرمش استقبال می‌کنند، نگارنده، عربستان و امارات را دعوت‌کنندگان اصلی حضور نظامی آمریکا در منطقه و مشوق کوبیدن سر مار (منظور جمهوری اسلامی) می‌دانند. اینان نگران واکنش ایران در صورت ایجاد درگیری منطقه‌ای هستند. هیچ تغییری در اوضاع و احوال ایجاد نشده است و اتفاقا احتمال دارد نرمش بدون مقدمه آنها، هشداردهنده باشد. شاید می‌خواهند در صورت آغاز تهاجم به ایران از پایگاه‌های واقع در کشورهايشان، خودشان را از معرکه کنار بکشند که غباری بر قیایشان ننشیند. از سویی، آنها نگران واکنش ملت‌های عرب هستند که ایران را هزینه‌دهنده اصلی دعوایی می‌دانند که ماهیت آن ابتدا عربی- اسرائیلی بوده و دولت‌هایشان به‌جای حمایت از فلسطین و همراهی با ایران، در کنار اسرائیل با ایران در ستیزند. هدف آمریکا نیز احتمالا تبدیل تحریم‌های دوجانبه به محاصره دریایی و افزون بر ستیز فراسوی کنونی به بهانه تأمین امنیت کشورهای منطقه است. منظور از یارگیری آمریکا، توجیه اقدام یک‌جانبه آن کشور و بین‌المللی‌نشان‌دادن آن است. متأسفانه کشورهایی که در خفا یا به‌طور خصوصی با جمهوری اسلامی ابراز هم‌دردی می‌کنند، در عمل به دلیل اینکه منافع اقتصادی آنها به خطر می‌افتد، با تحریم‌های آمریکا همکاری و حتی از سوخت‌رسانی به هواپیماها و کشتی‌های ایرانی خودداری می‌کنند. نظامی‌کردن دریانوردی و اسکورت کشتی‌های تجاری در تنگه هرمز از سوی نیروهای خارجی، طبیعتا حاکمیت و نظارت همیشگی ایران بر بخش ایرانی تنگه را تضعیف می‌کند و نباید شرایطی ایجاد شود که چنین وضعی ادامه یابد یا تکرار شود. در این شرایط، ایران به‌جای شکیبایی باید با شکیبایی و عاقبت‌اندیشی از درگیر شدن در آن و عواقبش بپرهیزد و مسئله و حل آن را به خود اصرار بازگرداند و از خواسته جمعی خود آنان در برنامه‌ریزی ستیز و اقدامشان در دفاع از حقوق مردم فلسطین حمایت کند.

وزیر اقتصاد با درخواست استعفای پوری حسینی موافقت کرد

استعفا و بازداشت یک مدیر جنجالی

صفحه ۴

موافقان و مخالفان سخنان کرباسچی

اصلاح یا خروج از اصلاحات

صفحه ۲

روحانی از فراندوم می‌گوید، معاون حقوقی از آن بی‌اطلاع است

همه‌پرسی یا اهرم فشار سیاسی

صفحه ۳

زندان برای مردی که همه را محکوم می‌کند

همه شاکیان حسن عباسی

صفحه ۶

یادداشت

واگذاری ایران ایرتور و شکست خصوصی‌سازی

آنچه در قانون نحوه اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی دانسته است و در صورت تأخیر یا تعلل یا توقف در انجام وظایف مشخص شده بالاترین مقام دستگاه موظف است حداکثر در مدت یک هفته فرد خاطی را به هیئت تخلفات اداری معرفی کند. حال پرسش این است با وجود قوانین موضوعه درخصوص واگذاری‌ها و اینکه هدف اصلی از واگذاری، اداره مطلوب واحد واگذاری‌شده از سوی بخش خصوصی است تا از توقف، رکود و تعطیلی آن جلوگیری شود، نه اینکه واحدهای دولتی را به از ما به‌تیران واگذار کنند و صاحبان جدید به جان اموال شرکت متصرف‌شده بیفتند و هرچه را قابل فروش است تبدیل به پول تبدیل کنند و در نهایت نامی از شرکت باقی بماند. هم‌نسلان من خاطرات خوشی از نخستین مؤسسات تمدنی در کشور دارند؛ روزی که بخاری نفتی صندوق‌دار ارج با آزمایش وارد خانه‌ها شد، ساعت خوشی که یخچال ارج با آزمایش از نفتی و برقی وارد خانه‌ها شد، نگارنده فراموش نمی‌کنم در دهه ۴۰ وقتی در حیاط منزل پدری در روستای محل تولدم از تریلی تراکتور جعبه بلندبالایی با همت اعضای خانواده پایین گذاشته شد و با خطی که هنوز در ذهنم خاطره آن موج می‌زند، کلمه ارج را با خطالرسمی خاص رؤیت کردم و در کنارش عبارت یخچال را دیدم و زمانی که شاگرد فروشنده با احتیاط از شیشه نفت، مخزن یخچال را پر کرد و کبریت را گیراند و قتیله چراغ نفت‌سوز یخچال با شعله آبی روشن شد، شاگرد فروشنده وقتی نگاه جست‌وجوگر هم‌سن‌وسالان من را دید با نوعی غرور عالمانه گفت: «وقتی قتیله روشن شد و حرارت به این مخزن مذکور در این قانون، با زمان‌بندی مشخص دوماهه انجام دهد، قانون، شرح وظایف عوامل دست‌اندرکار واگذاری را روشن کرده تا ابهام و اشکالی در نحوه واگذاری‌ها به وجود نیاید. ماده ۸۵ قانون به‌صراحت بالاترین مقام هریک از دستگاه‌های اجرایی را مسئول اجرای صحیح و به‌موقع تکلیف مقررشده برای

مالکانه، حق بهره‌برداری و مدیریت خود را در شرکت‌ها، بنگاه‌ها و مؤسسات دولتی و غیردولتی که موضوع فعالیت آنها جزء گروه یک ماده (۲) این قانون است تا پایان برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران به بخش خصوصی، تعاونی و عمومی غیردولتی واگذار کند و برابر تبصره ۲ همین ماده، تداوم مالکیت، مشارکت و مدیریت دولت در بنگاه‌های مربوطه بعد از انقضای قانون برنامه چهارم توسعه فقط با پیشنهاد دولت و تصویب مجلس و برای مدت معین مجاز است. فرایند واگذاری بنگاه‌های دولتی به شرح ماده ۱۷ قانون به این صورت است که دولت موظف است در مدت شش ماه همه بنگاه‌های دولتی مشمول را در هر بازار براساس عواملی ازجمله اندازه شرکت، فناوری، وضعیت مالی، روابط صنعتی و میزان حساسی صرف‌کننده از محصول تولیدی شرکت، طبقه‌بندی کرده و فهرست شرکت‌ها و حقوق و دارایی‌ها و پیشنهاد واگذاری آنها را به همراه تعداد نیروی انسانی فهرست اموال منقول و غیرمنقول، همه اطلاعات و مدارک لازم و آخرین صورت‌های مالی حسابرسی‌شده را به وزارت امور اقتصادی و دارایی ارائه دهد و وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است اطلاعات و مدارک و صورت‌های مالی مربوط به بنگاه‌های قابل واگذاری را دریافت و از سوی سازمان حسابرسی یا حسابداران رسمی بررسی و تأیید کند و حسب بند ج ماده ۱۷، سازمان خصوصی‌سازی مکلف است با رعایت مفاد این ماده برای فروش بنگاه‌های مشمول واگذاری بازاریابی کند و فرایند واگذاری را پس از طی مراحل مذکور در این قانون، با زمان‌بندی مشخص دوماهه انجام دهد. قانون، شرح وظایف عوامل دست‌اندرکار واگذاری را روشن کرده تا ابهام و اشکالی در نحوه واگذاری‌ها به وجود نیاید. ماده ۸۵ قانون به‌صراحت بالاترین مقام هریک از دستگاه‌های اجرایی را مسئول اجرای صحیح و به‌موقع تکلیف مقررشده برای

نظامی وابسته به آن داشت، نتوانست به تعهدات خود عمل کند. به این نوع واگذاری آیا فی‌الواقع می‌توان خصوصی‌سازی گفت؟ پرسش این است که مگر این شرکت با برند «ایران ایرتور» به چه مبلغی به تعاونی‌هایسایار واگذار شد؟ ظاهراً مبلغ واگذاری در سال ۸۹ به تعاونی مبلغ ۵۱ میلیارد تومان بوده است. جالب است که در سال ۹۴ هم که باید شرکت ایران ایرتور ارزش‌گذاری می‌شد، حسب نوشته رسانه‌ها و به نقل از منابع آگاه و معتبر، قیمت ارزش‌گذاری همان مبلغ ۵۱ میلیارد تومان سال ۸۹ بود که برابر تبصره ذیل ماده ۱۹ قانون کارشناسان و تبصره ماده ۲ ۱۰۱ آیین‌نامه اجرائی مفاد اسناد رسمی لازم‌الاجرای ثبت مصوب سال ۸۷- نظریه کارشناسی سال ۸۹ ارزش و اعتبار قانونی نداشت، به بخشی از دارایی‌های ایران ایرتور توجه کنید - ساختمان شرکت ایران ایرتور در خیابان احمدآباد مشهد، ساختمان دیگری در خیابان شهید کلاهدوز مشهد و ساختمان مرکزی شرکت ایران ایرتور در تهران - با یک حسابرسی ساده جمع ارزش ریالی همین سه قلم اموال غیرمنقول بالغ بر ۳۰۰ میلیارد تومان می‌شود؛ یعنی شش برابر قیمت واگذاری، در خریدوفروش شرکت‌های هوایی - برند نام شرکت هوایی و حتی لوگو یا تصویر ثبت‌شده به نام شرکت هوایی دارای ارزش بالایی است که یک سال از تاریخ قطعی‌سازی مال غیرمنقول گذشته باشد، به درخواست هریک از طرفین تا قبل از تنظیم صورت مجلس مزایده ارزیابی تجدید می‌شود». هواپیمایی ایران ایرتور در سال ۱۳۸۹ به جمع شرکت‌هایی پیوست که باید برابر اصل ۴۴ قانون اساسی به بخش خصوصی واگذار می‌شدند. نمی‌دانم تعریف بخش خصوصی را سازمان خصوصی‌سازی از کدام فرهنگ لغت استخراج کرده است که این واحد یعنی شرکت ایران ایرتور را به شرکت تعاونی‌هایسایار (وابسته به یکی از نهادهای نظامی) واگذار می‌کند، شرکت تعاونی‌هایسایار با همه پشتوانه‌ای که از نهاد

نعمت احمدی

حقوق دان

«در قضیه اصل ۴۴، قانون اساسی تفسیری به علت نتیجه نامناسب آن نیست؛ بلکه علت اصلی، عملکردها است و من همواره مهم‌ترین منتقد آن عملکردها بوده‌ام و در بسیاری از موارد هم در مقابل اشکال‌ها ایستاده و آنها را بازگردانده‌ام؛ این بخشی از سخنان مقام معظم رهبری است. پرسش این است که وقتی رهبری نظام به نحوه واگذاری‌ها و خصوصی‌سازی‌ها ایراد و اعتراض دارند - و مهم‌ترین منتقد آن هستند - چه دست‌هایی باعث واگذاری‌هایی می‌شود که در نمونه اخیر این یعنی واگذاری ایران ایرتور عیب آن از پرده بیرون افتاده است که این واگذاری برابر قانون خلاف قواعد اولیه کارشناسی است. برابر تبصره ذیل ماده ۱۹ قانون کارشناسان رسمی دادگستری «در مواردی که انجام معاملات مستلزم تعیین قیمت عادلانه روز از طرف کارشناس رسمی است، نظریه اعلام‌شده حداکثر تا شش ماه از تاریخ صدور اعتبار دارد». تبصره ۲ ماده ۱۰۱ آیین‌نامه اجرائی مفاد اسناد رسمی لازم‌الاجرای ثبت مصوب سال ۸۷ مقرر می‌دارد «در صورتی که یک سال از تاریخ قطعی‌سازی مال غیرمنقول گذشته باشد، به درخواست هریک از طرفین تا قبل از تنظیم صورت مجلس مزایده ارزیابی تجدید می‌شود». هواپیمایی ایران ایرتور در سال ۱۳۸۹ به جمع شرکت‌هایی پیوست که باید برابر اصل ۴۴ قانون اساسی به بخش خصوصی واگذار می‌شدند. نمی‌دانم تعریف بخش خصوصی را سازمان خصوصی‌سازی از کدام فرهنگ لغت استخراج کرده است که این واحد یعنی شرکت ایران ایرتور را به شرکت تعاونی‌هایسایار (وابسته به یکی از نهادهای نظامی) واگذار می‌کند، شرکت تعاونی‌هایسایار با همه پشتوانه‌ای که از نهاد

حرف اول

گذشت از قصاص

علیرضا غریب‌دوست

روز گذشته خانواده خانم «میترا استاد» مراتب اعلام گذشت و رضایت خود را از آقای محمدعلی نجفی اعلام و در اقدامی انسانی

و اخلاق‌مدارانه، وساطت بزرگان جامعه را پذیرفتند و از قصاص آقای نجفی صرف نظر کردند. مسعود استاد، برادر مرحومه، در متن اعلام رضایت چنین مرقوم داشت: «... از خون عزیزمان گذشتیم و خرسندیم که هیچ معامله‌ای با خون آن بزرگوار نکردیم و امیدوارم آقای محمدعلی نجفی در این چند صباح باقی‌مانده، به دور از سیاست، به ترکیه نفس بپردازد...». نگارنده در احترام به خانواده محترم آن مرحومه، کلاه از سر برمی‌دارد و بر حسن نظر ایشان در اتخاذ تصمیم درست و اینکه خون را با خون نشستند، سر تعظیم فرود می‌آورد و آنان را می‌ستاید. این رفتار بلندنظرانه، در حقیقت همان «قصاص» است و جان‌مایه قصاص براساس آنچه از تعالیم و آموزه‌های بزرگان آموخته‌ایم، جز این نیست که گفته‌اند: «سزای عمل بد، عمل بدی است». خیام می‌فرماید:

ناکرده گنه در این جهان کیست بگو/ آن کس که گنه نکرد چون زیست بگو
من بید کنم و تو بد مسکافات دهی/ پس فرق میان من و تو چیست بگو
روز گذشته محمدعلی نجفی و با این اعلام رضایت قصاص شد، اما نه با اعدام که با گذشت و انسانیّت؛ او به دار مجازات آویخته نخواهد شد اما از دار مکافات در امان نخواهد ماند و تا روزی که زنده است عذاب وجدان ریختن خون یک انسان او را رها نمی‌کند.

اگر آقای نجفی مورد گذشت قرار نمی‌گرفت، براساس آنچه در فرایند رسیدگی در دادگاه کیفری استان مطرح و تأیید شد، به‌دلیل ارتکاب قتل عمد حتما اعدام می‌شد. اینکه نیست او در ارتکاب این عمل قتل نبوده و قصد قتل نداشته، براساس قوانین جزائی جاری، رافع مسئولیت او و نافی عامدانه‌بودن قتل به‌دلیل استفاده از ابزار نواکشنده نبوده و هیچ‌گونه توجیهی برای این رفتار متصور نیست، جز همانی که پیش‌تر نیز عرض شد، خشم و عصبانیت شدید و عدم کنترل رفتار متأثر از وضعیت بحرانی روانی.

ادامه در صفحه ۴

ادامه در صفحه ۲

همکار گرامی سرکار خانم فرزانه طهرانی

مصیبت وارده را به شما و خانواده محترم تسلیت عرض می‌کنیم. از خداوند سبحان برای آن مرحوم علو درجات و سایر بازماندگان صبر و اجر آرزو می‌نمیدم.

روزنامه شرق

ارتباط با روزنامه شرق
SHARGHLINE
@SHARGHDAILY.IR

پیام کوتاه
۳۰۰۰۴۶۹۹

sharghline@sharghdaily.ir

الو شرق
۸۸۶۴۰۲۶۰